

09 augustus 2020, Negentiende zondag door het jaar, jaar A

**Lezingen: Eerste lezing (1 Kon. 19, 9a. 11-13)
Evangelie (Mt. 14, 22-33)**

Homilie

Kent u dit nog? “Waar is God? – God is overal. In de Hemel. Op de Aarde. En op alle plaatsen”.

Dat is precies wat we horen in de eerste lezing. De profeet Elia zit in zak en as en gaat ten einde raad naar de berg Horeb. Daar krijgt hij een erg vreemde vraag. Jahweh vraagt hem wat Elia daar komt doen. Volgens het boek Deutoronomium had Mozes de wet van God gekregen op de Horeb. De Horeb was een heilige berg. Daar ging je naartoe om God te ontmoeten. En wat blijkt? God is overal! God is niet in spectaculaire gebeurtenissen die zich af en toe voordoen zoals een zware storm, een aardbeving of een hevige natuurbrand. God vernietigt niet, maar Hij geeft lucht. God is in een zachte bries en die is er altijd en overal. Misschien denkt u: als God een zachte bries is, dan is hij hier niet, niet in deze kerk: ik voel geen tocht. Toch wel, beste mensen. God is hier ook. Voel maar: zwaai maar eens met uw armen – u zit nu toch ver uit elkaar. Voelt u Hem?

Elia was niet naar de Horeb moeten gaan om God te ontmoeten. Net als Elia zijn wij vandaag naar het Huis van God gekomen om er in contact te komen met God. Wil dit zeggen dat we niet naar de kerk hadden moeten komen? Helemaal niet. God schuilt ook in de stilte – en die vinden we in een kerk. God is ook daar waar mensen in zijn naam samenkomen. En dat doen we o.a. hier in de kerk. Maar we mogen niet vergeten dat God overal is.

God is echter niet de storm, niet de aardbeving, niet het vuur. Maar ook wanneer het stormt in ons leven, wanneer alles op losse schroeven lijkt te staan, is God er.

Dat horen we in het evangelie van vandaag.

Het stormt in het leven van Petrus en zijn kompanen. Ze varen in het duister. En op die stormende golven wandelt Jezus naar hen toe. Dit is een bijzonder sterk beeld om te zeggen dat de krachten die mensen naar beneden trekken, hen kopje onder doen gaan – dat zulke krachten geen vat hebben op Jezus. Deze krachten die mensen onderuit halen en bezit van hen nemen, noemt men demonen. De machtigste demon is angst. De mannen in het bootje hebben angst. Door die angst kunnen ze Jezus eerst niet zien: ze denken dat het een spook is dat op hen afkomt. En dan spreekt Jezus dat reddende woord: “Wees niet bang!” Voor mij is dit één van de belangrijkste boodschappen van het evangelie: je moet niet bang zijn. Petrus gelooft dit en zo kan ook hij uit de boot stappen en stijgt hij boven zijn angst uit. Pas wanneer hij Jezus uit het oog verliest en naar de dreigende golven kijkt, begint hij te zinken. Maar ook dan gaat hij niet kopje onder, want Jezus grijpt hem vast.

Hoe herkenbaar is dit evangelieverhaal.

We leven in onzekere tijden. We moeten op onze tellen passen: tot vijf tellen. Meer dan vijf is gevaarlijk! We worden belaagd door een onzichtbare vijand. Elke medemens kan die vijand in zich dragen. Het is een hele uitdaging om niet weg te zinken in eenzaamheid, om niet weg te zinken in angst.

Ook vandaag zegt Jezus tegen ons – angstige mensen: “Wees niet bang! Ik ben er! En ik ben overal – zoals een zachte bries...”

God heeft aan mensen verstand gegeven. We mogen erop vertrouwen dat dit menselijke verstand ertoe zal leiden dat er een oplossing komt en dat dit vreselijke virus geen echte bedreiging meer vormt.

God heeft aan mensen creativiteit gegeven: het vermogen om nieuwe dingen te ontwikkelen. Wetenschappers hebben die creativiteit nodig om het virus te bestrijden. Maar ook wij allemaal hebben die creativiteit nodig. Dankzij die creativiteit vinden we manieren om toch veilig contact te hebben met mensen van buiten onze bubbel. We vinden toch manieren om ons leven op een andere manier zinvol in te vullen en we kunnen elkaar inspireren. We moeten onze mond verstoppen achter een masker en zo ontdekken we dat mensen ook lachen met hun ogen...

Verstand, creativiteit,... En bovenal: God heeft aan mensen de kracht van de liefde gegeven. Met die liefde zorgen mensen voor elkaar. En net als God is die liefde niet spectaculair zoals een storm of een aardbeving. Ook liefde is overal, zoals een zachte bries. Liefde zien we in de kleine zorg voor elkaar, elke dag. Een buur die vraagt of er geen boodschappen gedaan moeten worden, of die de hond wil uitlaten als jij liever niet buitenkomt. Liefde schuilt in ons allemaal. Laten we een zachte bries zijn voor elkaar. Dan kunnen we op water wandelen. Want iemand (met hoofdletter) zegt ons: "Je moet niet bang zijn!".

Fred Vanderpoorten